

Đăng Vương các

Người Trung Quốc gọi Đăng Vương các, Hoàng Hạc lâu và Nhạc Dương lâu là "Giang Nam tam đại danh lâu". Nhiều người biết đến Hoàng Hạc lâu qua bài thơ của Thôi Hiệu. Đỗ Phủ có bài "Đăng Nhạc Dương lâu", nhưng khi nhắc đến lầu này, người ta có khuynh hướng nhớ đến bài "Nhạc Dương lâu ký" của Phạm Trọng Yêm đời Tống. Còn Đăng Vương các đã nổi tiếng từ thời Sơ Đường qua bài phú của Vương Bột. Bài phú này kết thúc bằng một bài thơ thất ngôn :

Đăng vương cao các lâm giang chữ
Bội ngọc minh loan bãi ca vũ
Hoạ đồng triều phi Nam phổ vân
Châu liêm mộ quyển Tây sơn vũ
Nhàn vân đàm ảnh nhật du du
Vật hoán tinh di kỷ độ thu
Các trung để tử kim hà tại?
Hạm ngoại Trường giang không tự lưu

Dịch Nghĩa
Gác đăng vương cao ngất dựa bên bãi sông
Đeo ngọc reo chuông thổi múa hát
Cột vẽ mây bên nam bay lúc sáng sớm
rèm châu cuốn buổi chiều thấy mưa núi tây
Mây lững lờ ngày ngày vẫn in bóng trên đầm
Vật đổi sao dời trải đã bao thu
Con vua ở trong gác nay ở chốn nào ?
Ngoài hiên sông trường giang cứ chảy mãi

Dịch Thơ
Gác Đăng Vương

Bên sông đây gác Đăng Vương
Múa ca đã hết, ngọc vàng nào ai ?
Cột rồng Nam phổ mây bay
Rèm châu mưa cuốn ngàn Tây sớm chiều
In đầm, mây vẫn vờ trôi
Tặng thương vật đổi, sao dời mấy thâu
Đăng vương trong gác giờ đâu?
Trường giang nước vẫn chảy mau mé ngoài

Bản dịch: Trần Trọng San